

عدد : ۳۱ (برنجی سنه) ۲۲ : جمادی الاخر ۱۳۱۷ ۞ جمعه ۱۵ : تشرین اول ۱۳۱۵ افرنجی ۲۷ تشرین اول ۱۸۹۹ (برنجی جلد)

ادب ، فنون و کرب و بحریه ،
و تاج و تجارت و زراعت و صنایع
و معارف و امور نافه و اکادمی فقرات
باحث مصور جریده . هر نوع خصوصیات
ایچون غزته تاج مدیری طاهر بکا مراجعت اولور

ارتقا

(ارتقا) تاج اول وطنه
ایچون بر سنه اکادمی ۲۲
غروندور . بوسته پولی مقبولندور .
صحافی بالجملة ارمان آچقند عری قلم
موتان یازمه یلیر . سرری باب عالی
جاده سنده " معلومات " اداره خان سیدور .

استانبول ایچون نسخه سی : ۱۵ پاره یه در ۞ شمدیلک جمعه کونلری نشر اولور ۞ طشره ایچون نسخه سی ۲۵ پاره یه در

آثار منظومه

تقویم: ده کی تصویر

ای قتر!

پرپنه کل کی آجیل ای غنچه شباب!
کیسون تبسمکه بتون ظلمت لیل!
کولسون بوجهره سنده حزائک شکوفه لر!
طورسون زمان- حیات بشر بولسون زوال!
یکبشر فناری

یوسف نهاد

آثار منظومه

نایده حیات عاشقانه

[۳۰ نیمی نسخه سزدن مابعد]

بر زمان حسن ایله اول آفت مهر و نه ایش
ناز و شیوه نه ایش قامت دلجونه ایش
ییتی، بر زمانلرک سنکین دللری
بیله مبتلای غرام ایدن بر حسنک مستقبله
نه یمان برخرایته دوچار اولدیغنی کوستر!
بر صبح بهار تصور اولسون، که
سمای ذی صفای لاجوردی سندن دوکولن
ژاله لر، عروس ربیعک پیرلانطه لرینی،
بالای آسمانده شعله نثار اولان صیرمه
صاحلی کونش آینه نوارینی تشکیل ایش
اولسون! طاغرده، بابرلرده آچیلان
هر قهر چیچکنک سیننه معطر نده، بر
خنده، بر تبسم انکشاف ایتسون! نسیم
نوازشکار خفیف خفیف اسر، اوزاق
بک اوزاق بردیار اساطیردن پر یلرک بوی
کیسوانی کتیرر! اوصباح بهار بوقدر
شن، بوقدر مسرور!... لکن دوشو-
نکر که سز محزون! درد محبت سزی ده
زبون ایش!... ازمش، ییتیرمش!...
قلبکیز بر نیر حسن و آن ایچون حس ایتد-
یککیز محبتی هر ضربه سیله افشا ایدیور!
ایشته بوکون، یوصباح بهار ایچنده سود-
یککیزدن آریلیور سکر!... برده، بر کیجه
دوشونکر، ایسترسه ظلام کدردن نشان
ویرسون، ایسترسه، بتون یاغورلریله
شمشکر یله نشه کری قاجیرمش اولسون!...
فقط سز مسرور!... چونکه دم افتراقده
دوکیکیز او قدر کوزیاشلی بوشب
وصالده قورویه جق!... بواحتساساتی-
نابی کی - بریت ایله تصویر ایچون:

روز هجره نه قدر تیره دیمک جائز ایسه
شام وصله او قدر دینسه سزا شام شریف
دیر سیکز.

نابینک اینتبری ایچنده:

فلک آر تیرمه کچدک علنک بیمار هجرانی
الکدن چونکه غلر درد عشقه چاره ساز اولق
کچی، فضولینک مشرب عاشقانه سینه
خوش کله جک شیرده واردر.

یت اتی ده بوقیلدندر:

برکزه التفاتک ایله خرم اولدق
یکانه دکلو صحبتکه محرم اولدق

«وقف» «خانه» مناسبستز لیکلرندن

صرف نظر اولنورسه نابینک:

کوکل نامنده بزورانه اولمش خانه قالمشدی
آلوب آنی ده اخرای جفا جووقف درد ایتدک
بتی ده خوشدر. بونی او قورکن،
قائلنی بیلمدیمک:

کوکل نامنده برغخوار سز قالمشدی عالمده
اوده وارذی سرکوی دلاراده وطن طودی
یتنی محظر ایتدم.

صحبت دلداره مشتاق، فقط بوندن
محروم اولان بر زوالینک دوشونوب
دوشونوبده بولدیغنی چاره:

پاینه باری بوتقرب ایله دوشسم بارک
قالمادی آه مدد تاب وتوام دیهرک

یتنک تصویر ایتدیکی حال اولیور.
تحف اما، یینه مضطربانه، یینه عاشقانه!...

— مابعدی وار —

محمد جلال

ایام فرقت

— جمل بک قارداشمه —

حزین، حزین اولدیغنی قدرده لطیف
بر یاز صباچی ایدی که معتادمندن بک ایرکن
اویامش، طلوع شمس قماش ایچون یقینمز-
ده کی قیره چیقمشیدم. وقت، سحر -
اشحان، دریایی قدرندن التفات ایتدیکی
ژاله لرله سطح خاکی کوهر نثار ایدیور
ایدی.

ساحه طبیعت سحاب ظلمتدن
صیریلهرق مهر عالمتاب طلوعه باشلاوب
انوار زلف زرتارینی تدریجاً قبه سمایی
محیط اولان ابر سفید لطفه عکس ایتد-
یره رک تموج ایدن الوانک پارلتیسی انظار
عاشقانه ده بر لوح دلنشین تشکیل ایدیور
ایدی.

جبال مرتفعه نك رنگ زمردین ایله
مزین اولان تپه لرینه، اورالرده بر قدر تله

بر طرز منتظمه نشو و نما بولمش اشجار
سایه دارک زمردین یاپراق لرینه، جنزار
صفا نثارک بر طبیعت حضریه بورونمش
اولان اولتیرینه عکس ایده رک یلدر زلایور.
روی زمین کویا که بر نك زربینه
بویامش؛ هر ذره سنده هر گوشه سنده
بر حیات نوین تجلی ایدیور ظن اولنور
ایدی.

آفتاب جهانتابک بومواقیع مرتفعه
لطافت پروره سریدیکی شعاعات زرین؛
قاریولاسنی محیط شفق بلوطلری قدر
لطیف پنبه رنگه کی جینلک ایچنده استراحت
نومده کلیشی کوزل یا صلا نوب زلف
پریشانه تماس ایدن هوای صافی تنفس
ایدن خواب نوشین معصومانه سندن هنوز
بیزار اولان لیسقه صاحبی بر بری پیکرک
کیسوی تارمارینک عریان اوموزلری
اوزرینه دوکولدیکی زمان حاصل ایلدیکی
منظره عاشقانه بی اکدیر یور ایدی.

سحرالره یاسیلان سوریلرک چغراق
صدالری، قیون سسلری؛ قیر چیچکلرینی
سیلکه رک اوزر نده کی سحرک کوزیاشلی
اشکابه محبتی اولان ژاله لر قوروتغنه
چالیشان صبح روزکارینک امواج بی قرا-
زینی تهریز ایلیمکده اولدیغنی حالمه کائناتک
هر طرفی بر سکوت حزینه مستغرق ایدی.
آه بو وقت!...

بن عصر دیدم بر آغاجک سایه سنده کی
یشیل چنلر اوزر نده بوتماشای طبیعیه
وعاشقانه ایله مشغول و محظوظ ایدمکه
آه ایشته او وقت اولتیرک آره سندن بر
آیاق سسی ایشیده رک همان باشمی چویردم.
برمیتده جانم، خورشید امل یانمه قدر
کلدی. سرائر عشقی افشا ایدن کوزلری
خزن ایله مملو اولدیغنی حالمه ایری بر
طامه یاشک، اشکابه محبتک کیر پیکلرندن
قورتیلوب حرارتلی یناقلری اوزرندن
سوزیلهرک دوشیدیکی کوردم.

یانمه او طوره رق بکا وداع ایده -
جکلی غایت مکدرانه بر صورتده ذها
طوغریسی هچقره هچقره اغلا یهرق
افهام ایتدی. البسه سنک یقه جهتلرینی
سراپا ایصلاتان، تعطیلر قیلان اوکوز
یاشلری، آه اوسرشک محبت نیجه نه مقده
سدر. بعده اوکون آقشام وقتی حرکت ایده-
جک لرینی الا افتراقنرک ابدی اوله جغنی برلسان

تأثر ایله بیان ایتدیکه آه اوزمان بن کند-
مدن کچشم. صوکره اوراده ایکیمزده
ساعتلرجه اغلا شددق.

سالم هجران ایله روح جسدن آریلیور
کچی - اوسوکیلی جانانمدن آیرلدم.

کائناتده کی اولطافته حزن ایله ممزوج
بر یاس دائمی قائم اولدی، صانکه جهان
بر حزن آباد کسیدی.

اقشام اوزری واپوری، او آمال
سعادتقی بدن قاجیره رق بنم کورمه میه حکم
قدر اوزاق یرلره کتوزن واپوری اوزا-
قدن اولسون کورمک ایچون ساحله قدر
کیتدم. انظاریمی دورادور افقلره، غروب
حاضر نمش شمسک قرمزی لمعه لر یله منور
دکزه، اومتحس دریای لطافت چمانک
ساکت، خندان طالع لر اوزر نده سیاه،
مدهش دومانلر صاحبه صاحبه ایلریله ین
رواپوره؛ ایشته او کشتی معذوره یه
عطف ایتیمشیدم.

او واپور؛ اوت! او واپور بنم جسمی
دکسه ده روحی وبتون امیدلریمی عدمه
طوغری سورو کلیوب کتور یور ایدی.

آقشام اولدی. فلک ده احزن انکیز
بر نك ماته بروندی سطح دریاعمان حیالات
کچی بر ظلمت کثیفه آلتنده قالدی. خورشید
جهانتاب، عالمی بر ظلمت مدهشه قابلا مسی
اوزرینه انوار زلفنی طوبیلا یهرق غروب
ایتدیکنندن بنده بالطبع عودت ایتدم.

نخبره نك اوکنده او طوره رق انظار
مایوسانه می سمای، کوکب حزینانه یه عطف
ایتدم. ماهتاب! یاسلر ایچنده کورینوبده
کوکل آلدان امیدلر کی ظلمتار آره سنده
عرض چهره التفات ایتکه باشلادی بعده
قرده - بهار حیانتک معطر برکلی ایله
تریزین مشام ایتدین رسیدن خزان اولمش
سودا زده بر دختر پاکیزه کی - ظلام
لیله آفاقه تجلی ایتکه باشلادی.

انظار دقتی کنندی کوکبه عطف
ایتدم؛ لانه تحریقلمش، آنک رنگ
سعادتق دکشمش. آرتق اضطرابات قلبیه
ظلمت لیل مناسبتا ارتفعده ایدی. مکر
انسان کنندی کوک نك عکسندن بشقه برشی
کورده میورمش.

عالم بنم نظر مده برخرا به زار، جهان
بر حزن آباد کسلیمشیدی.